

Arrest

nr. 125 372 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigerese nationaliteit te zijn, op 13 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 december 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEBRUYNE, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en K.R.S., een Belgisch onderdaan, legden op 5 maart 2013 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Oostende.

1.2. Op 22 mei 2013 diende verzoekster, in functie van haar relatie met K.R.S., een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 6 november 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 14 november 2013 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22.05.2013 werd ingediend door:

Naam: [O.]

Voorna(a)m(en): [E.E.]

Nationaliteit: Niger

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht of ver[b]lijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals gedefinieerd in artikel 40bis, §2, 2°. De betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

De betrokkene legt volgende documenten voor:

- Facturen van Telenet: aangezien er op de facturen geen naam vermeld staat kan er niet nagegaan worden of de facturen effectief van de betrokken personen zijn. Als we zouden aannemen dat de factuur van de gevestigde is bewijst dit enkel dat betrokkenen sedert 08.03.2013 telefonisch contact hebben, wat niet kan aanvaard worden als afdoende bewijs van de duurzame relatie aangezien de wet stelt dat betrokkenen elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen.*
- 4 foto's zonder datum: aangezien de foto's niet digitaal van een datum zijn voorzien, kan niet nagegaan worden wanneer ze genomen zijn. Bijgevolg kunnen de foto's niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzame en stabiele aard van de relatie.*
- 3 foto's dd. 16.07.2011: deze foto's bewijzen dat betrokkene[n] elkaar op 16.07.2011 ontmoet hebben. Deze foto's bewijzen echter niet dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen. Bijgevolg worden de foto's niet aanvaard als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.*
- Omnipassen van 15 oktober 2012 tot 20 april 2013: aangezien deze Omnipassen niet bewij[zen] dat betrokkenen één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag. Bijgevolg worden deze bewijsstukken niet aanvaard als bewijs van de duurzame en stabiel[e] relatie.*

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaft de volgende toelichting:

"Met de bestreden beslissing schendt verweerder het art. 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 naar luid waarvan [...]:

« Art. 40bis

§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1 ° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2 ° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

[...]»

aangezien verweester in de bestreden be[s]lissing de weigering tot machtiging tot verblijf van verzoekster loutert motiveert onder verwijzing naar de door verzoekster voorgelegde stukken, zijnde facturen Telenet, 4 niet-gedateerde foto's van verzoekster en haar partner de Heer [K.S.], 3 gedateerde foto's van 16.07.2011 van verzoekster en haar partner de Heer [K.S.] en de onnipassen van verzoekster, zonder dat zij deze stukken in samenhang met elkaar beoordeelt om als bewijs van een stabiele en duurzame relatie tussen verzoekster en haar partner de Heer [K.S.] te kunnen worden beschouwd,

en omdat verweester hieraan de zeer zwaarwichtige sanctie koppelt naar luidt waarvan:

« Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen. Wettelijke basis art. 7§ 1, 2° legaal verblijf in België verstreken. »

Verweester schendt aldus art. 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 alsmede de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, aangezien 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 vermeldt dat verzoekster o.m. het bewijs dient te leveren dat zij elkaar (in casu zij zelf en haar Belgische partner de Heer [K.S.]) in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen, zonder dat desbetreffend wetsartikel enige criteria vermeldt waaraan de door verzoekster voorgelegde bewijsstukken dienen te voldoen om als afdoende bewijs te worden beschouwd.

Dat zodoende de gemeenrechtelijke regels inzake bewijs van toepassing dienen te zijn bij gebreke aan enige andersluidende wettelijke bepaling.

Deze gemeenrechtelijke regels zijn ondermeer te vinden in arttn. 1349 e.v. BW aangaande de wettelijke en de feitelijke vermoedens.

Dat verweester derhalve de gemeenrechtelijke bewijsregels en aldus art. 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 alsmede de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt wanneer zij motiveert dat enerzijds : 'de foto's bewijzen dat betrokkenen elkaar op 16.07.2011 ontmoet hebben' maar anderzijds dat 'de foto's die niet digitaal van een datum zijn voorzien, kan niet nagegaan worden wanneer ze genomen zijn.', en zij derhalve weigert het vermoeden af te leiden uit de niet van een datum voorgelegde foto's do[o]r verzoekster dat deze van voor 16.07.2011 dateren, zoals door verzoekster beweert, maar integendeel van deze datum.

Dat verweerster nochtan[s] en terecht aanvaardt dat de foto's gedateerd op 16.07.2011 wel degelijk op deze datum zijn genomen en zij dus niet poneert dat verzoekster bedrog zou hebben gepleegd, wat zij middels het manipuleren van de datum bij het nemen van digitale foto's makkelijk zou kunnen hebben gedaan, quod non.

Aangezien verweerster niet aantoont noch beweert dat de door verzoekster voorgelegde foto's met datum niet minstens als een begin van bewijs do[or] vermoedens dienen te worden beschouwd kan verweerster niet zo maar aannemen zonder enige verdere verduidelijking noch met aanname van enige rechtsgrond dat de door verzoekster voorgelegde niet-gedateerde foto's niet als afdoende bewijs voor de duurzaamheid van de relatie van verzoekster haar Belgische partner de Heer [K.S.] kunnen worden beschouwd louter en alleen omdat verweerster niet kan nagaan wanneer deze foto's werden genomen.

Dat verweerster uit de door verzoekster voorgelegde foto's (en andere bewijsstukken) wel degelijk via feitelijke vermoedens kan afleiden dat verzoekster voorafgaandelijk 22.05.2013 wel degelijk reeds een relatie had met haar Belgische partner [K.S.] en zij daarenboven verzoekster kan toelaten met alle middelen van recht - onder andere het getuigenbewijs - de door haar voorgelegde bewijsstukken te schragen.

Door aan deze verplichting voorbij te gaan en door de miskennis van het begrip 'bewijs do[or] vermoedens' door verweerster, dient te worden besloten dat verweerster thans zowel art. 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 als de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt, zodat om ook deze redenen de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.1.2.1. De Raad merkt op dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40bis, §§ 2 en 4 van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling die de partner is van een Belgische man, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische man een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en er ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf genomen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoekster in gebreke bleef een duurzame en stabiele partnerrelatie met K.R.S. aan te tonen.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt echter over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken.

De criteria om vast te stellen of een relatie duurzaam en stabiel is zijn wel uitdrukkelijk door de wetgever bepaald.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

Het staat niet ter discussie dat verzoekster en K.R.S. geen gemeenschappelijk kind hebben en dat zij niet gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan verzoeksters aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond. Verzoekster betoogt evenwel dat zij heeft aangetoond dat zij en K.R.S. elkaar voor de datum waarop zij een verblijfsaanvraag indiende reeds ten minste twee jaar kenden en dat zij elkaar in die periode ook drie maal hebben ontmoet, waarbij zij meer dan vijfenveertig dagen samen doorbrachten. Zij stelt dat dit blijkt uit de door hen aangebrachte overtuigingsstukken.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster een aantal facturen, foto's en omlopen voorlegde om het bewijs te leveren van het bestaan van een duurzame en stabiele partnerrelatie, in de zin van artikel 40bis, § 1, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet.

Verweerder heeft uiteengezet dat op de door verzoekster neergelegde facturen geen naam staat vermeld en dat, zo al moet worden verondersteld dat deze facturen zijn gericht aan K.R.S., zij enkel toelaten vast te stellen dat de man met wie verzoekster een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde sedert 8 maart 2013 telefonisch contact met haar heeft. Verweerder concludeerde op basis van deze vaststellingen dat met deze facturen niet wordt aangetoond dat verzoekster en KRS elkaar voor 21 mei 2013 reeds twee jaar kenden. Verzoekster weerlegt deze vaststelling niet. De Raad merkt bovendien op dat aangezien niet blijkt wat verzoekster haar telefoonnummer is zelfs niet kan worden nagegaan of K.R.S. – zo deze factuur al aan hem zou zijn gericht – met verzoekster enig telefonisch contact onderhield. Ook de correcte vaststelling dat de door verzoekster aangebrachte omlopen betrekking hebben op de periode van 15 oktober 2012 tot 20 april 2013 en op zich dus geen bewijs vormen dat zij en K.R.S. een duurzame en stabiele relatie hebben, in de zin van artikel 40bis, § 1, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet, wordt niet betwist. Verzoekster licht wel toe van oordeel te zijn dat uit de door haar voorgelegde foto's kan worden afgeleid dat deze voorwaarde om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten vervuld is. De Raad kan slechts constateren dat verweerder op correcte gronden besloot dat op drie foto's digitaal de datum 16 juli 2011 is vermeld en dat vier andere foto's niet van een datum zijn voorzien, zodat met deze foto's evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster en K.R.S. elkaar reeds twee jaar kenden op het ogenblik dat verzoekster haar verblijfsaanvraag indiende en deze foto's dus geen bewijs vormen dat zij een duurzame en stabiele relatie, in de zin van artikel 40bis, § 1, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet, hebben. Verzoekster kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat uit de ongedateerde foto's, al dan niet in combinatie met de andere door haar voorgelegde stukken, het vermoeden kan worden afgeleid dat zij K.R.S. reeds twee jaar voor zij haar aanvraag tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende kende. De toelichting die verzoekster verstrekt om, met verwijzing naar de bepalingen van de artikelen 1349 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, tot dit besluit te komen ontbeert immers enige logica. Het feit dat verzoekster een aantal foto's met digitale datumvermelding voorlegde en geen bedrog zou hebben gepleegd bij het dateren van deze foto's laat namelijk niet toe te veronderstellen dat de andere, niet gedateerde, foto's die zij aanbracht van een eerdere datum zouden zijn. Er moet daarenboven worden benadrukt dat, gelet op de duidelijke bewoordingen van artikel 40bis, § 1, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet, een recht op verblijf enkel kan worden toegestaan indien wordt bewezen dat aan de wettelijke vereisten om van dit recht te genieten is voldaan en dat een dergelijk recht niet kan worden toegestaan op basis van vermoedens.

Aangezien verzoekster geen "*getuigenbewijs*" heeft aangebracht en zij de bewijslast draagt dat zij voldoet aan de door de wetgever bepaalde vereisten om, in functie van een duurzame en stabiele partnerrelatie, tot een verblijf te worden toegelaten is haar uiteenzetting over de mogelijkheid om via getuigenbewijs aan te tonen dat zij aan bepaalde voorwaarden voldoet niet dienstig.

Verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat de verschillende bewijsstukken, waarvan vaststaat dat zij ieder op zich niet het bewijs vormen dat zij aan de door de wetgever gestelde vereisten inzake een duurzame en stabiele relatie voldoet, samen genomen wel als een dergelijk bewijs zouden moeten beschouwd.

Verzoeksters beschouwingen laten niet toe te concluderen dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

2.1.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekster ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Zij stelt het volgende:

“Aangezien verzoekster en haar Belgische partner elkander in werkelijkheid meer dan twee jaar kennen en zij wel degelijk (zoals aangetoond door de bewijsstukken voorgelegd door verzoekster én de verklaring van wettelijke samenwoning in het Rijk te Oostende [...] op 05.03.2012)] van voor 16.07.2011 [als] partners door het leven stappen is het thans onredelijk van verweerster om te besluiten dat verzoekster en haar Belgische partner op 22.05.2013 geen duurzame en stabiele relatie van meer dan twee jaar hadden, quod non.

Volgens verweerster zou verzoekster en haar Belgische partner thans op een onvoldoende wijze aangetoond hebben een stabiele en duurzame relatie te hebben, terwijl gelet op de voorgelegde bewijsstukken en het gezamenlijk verblijf van minstens twee maanden voorafgaande aan de aanvraag tot machtiging tot verblijf, deze in alle redelijkheid maar één ding aantonen en dat is dat verzoekster en haar Belgische partner niet alleen op 16.07.2011 reeds een stabiele en duurzame relatie hadden, maar ook reeds daarvoor en minstens op 22.05.2011 aangezien zo verzoekster en haar partner de data op de digitale foto's hadden willen manipuleren zij dit hadden gekund, wat ze niet deden, al was het maar omdat ze ook foto's hebben voorgelegd die in werkelijkheid van voor 22.05.2011 dateren (zij het materialiter ongedateerd) zodat de thans bestreden beslissing ook het redelijkheid[...]sbeginsel als algemene beginsel van behoorlijk bestuur schendt en dus dient te worden vernietigd.

Aangezien de bestreden beslissingen om redenen voormeld dienen te worden vernietigd, dient verzoekster ook te worden hersteld in de toestand voorafgaandelijk de bestreden beslissing zodat zij opnieuw in het bezit dient te worden gesteld van een attest van immatriculatie wat haar herinschrijving in het wachtregister veronderstelt en dit minstens tot op het ogenblik dat verweerster een nieuwe beslissing ter zake zal hebben genomen.”

2.2.2. Verzoekster vertrekt bij haar betoog omtrent de schending van het redelijkheidsbeginsel van het uitgangspunt dat uit de door haar voorgelegde stukken kan worden afgeleid dat zij en K.R.S. elkaar reeds van voor 22 mei 2011 kennen. Uit de bespreking van het eerste middel is echter reeds gebleken dat dit niet het geval is. Verzoekster toont, nu zij uitgaat van een verkeerd uitgangspunt, geen schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK